

Téma:

**AZ UNIÓS KOHÉZIÓS ÉS STRUKTURÁLIS
FORRÁSOK AGRÁRFORRÁSOKKAL
INTEGRÁLT FELHASZNÁLÁSÁT
BIZTOSÍTÓ ÚJ INTÉZMÉNYRENDSZERI
MODELL FELÁLLÍTÁSA**

Időszak:

2012.novembe

Dátum:

2012. november 30.

SZÁZADVÉG
ALAPÍTVÁNY

SZÁZADVÉG
GAZDASÁGKUTATÓ ZRT.

STRATEGOPOLIS
KÖMPÖLTASZTER, TÁRSADALOM ÉS STRATÉGIAI ELEMZŐ KFT.

Az anyag az NFM_SZERZ/378/1 (2012) számú
szerződés teljesítésére készült.

Tartalom

1. Vezetői összefoglaló	3
2. A dokumentum célja	4
3. Előzmények – jelenlegi helyzet	4
3.1 A 2007-2013-mas fejlesztési források lehívásának tapasztalatai	4
3.2 A DIP és az ÚSZT eljárásrendjét és működését összehasonlító átfogó elemzés főbb következtései	6
3.3 A jelenlegi hazai szabályozási környezet	6
3.4 EU-s szabályozási determinációk és következményeik.....	7
4. Szükséges lépések, intézkedések – indikatív ütemezéssel.....	11

1. Vezetői összefoglaló

Jelen dokumentum célja, hogy a hazai fejlesztéspolitikai intézményrendszer, illetve annak működése tekintetében bemutassa az uniós agrár, és egyéb uniós (kohéziós és strukturális) fejlesztési források felhasználását támogató rendszerek működésének főbb tapasztalatait, és ezekre, illetve a kapcsolódó Bizottsági elvárásokra alapozva javaslatot tesz fenti források jövőbeli, integrált és egységes kezelésének modelljének bevezetésére.

A 2007-2013-mas hazai allokációs folyamatokat, azok tapasztalatait, a jelenlegi szabályozási környezetet és a 2014-2020-as időszakra vonatkozó uniós ajánlásokat is figyelembe véve megállapítható, hogy:

1. **az agrár-uniós fejlesztési források hazai tervezésének, programozásának és végrehajtásának az egyéb fejlesztési forrásokkal integrált és egységes modellben kellene megvalósulnia;** erre épített modellekkel egyéb közhasznok mellett feloldható lenne a helyi fejlesztési szervezetek általi igény és a szakmai felkészültségük alacsony szintje miatti kiemelt kockázat kettőssége is a 2014-2020-as időszak fejlesztési forrásainak elosztása tekintetében.
2. mivel a két nagy uniós tervezési és programozási keret (EMVA, ill. KA + ERFA) tervezése és programozása érdemben csak jelenleg kezdődik meg, ugyanakkor az egyes folyamatokban gyors felfutás várható, fontos **lenne az integrált tervezés és program alkotás tekintetében mielőbb NFK, vagy Kormánydöntést hozni** (lehetőség szerint még 2012 decemberében);
3. ahhoz, hogy a két nagy uniós (és esetlegesen a hazai) fejlesztési keretek 2014 januárjától már egy egyszerűsített, ablakos rendszerben váljanak hozzáférhetővé, **már 2013-ban szükséges a két rendszer integrációját is megvalósító intézmény-fejlesztési folyamat ütemezett lefolytatása,** melyben az eljárásrendek, az informatika, és az egyes folyamatok integrációja is meg kell, hogy valósuljon. Ennek erőforrásai az informatika tekintetében VOP és az EKOP (EMIR, ill. FAIR), egyéb dimenziókban pedig egy új, a 2014-2020-as új intézményi modell felállítását támogató ÁROP kiemelt projekt keretéből biztosíthatók oly módon, hogy az IMIR-t az EMIR-be kell beintegrálni, vagy ha bármilyen okból szükségessé válik egy kvázi új rendszer felállítása is 2014-re, az reálisan csak egy EMIR-re épülő FAIR lehet, amelynél az EMIR-be (FAIR-be) építve kell az IMIR-t is tartalmaznia.

2. A dokumentum célja

Jelen dokumentum célja, hogy a hazai fejlesztéspolitikai intézményrendszer, illetve annak működése tekintetében bemutassa az uniós agrár, és egyéb uniós (kohéziós és strukturális) fejlesztési források felhasználását támogató rendszerek működésének főbb tapasztalatait, és ezekre, illetve a kapcsolódó Bizottsági elvárásokra alapozva javaslatot tesz fenti források jövőbeli, integrált és egységes kezelésének modelljének bevezetésére.

3. Előzmények – jelenlegi helyzet

Tárgyi fejezet célja, hogy bemutassa azon helyzetet, előzményeket, továbbá a legfontosabb intézményi, valamint szabályozási környezeti elemeket, amelyek az uniós agrár, és egyéb fejlesztési források felhasználása kapcsán különös relevanciával bírnak.

3.1 A 2007-2013-mas fejlesztési források lehívásának tapasztalatai

A **2007-2013-mas időszakban a különféle fejlesztési források** (kohéziós és strukturális, ETE, illetve agrár, hazai, norvég, svájci, stb.) **tervezése, programozása és végrehajtása** minimális koordináció mellett, alapvetően **egymástól elkülönült** intézmény- és eljárás rendszerekben, ill. informatikai támogatottsággal **zajlott**.

Ez a modell **számos kedvezőtlen következményhez vezetett**, melyek közül a legfontosabbak a következők:

1. a fejlesztési ötleteik megvalósításához támogatást igényelni kívánó **5.000 fő alatti településen, vagy elsősorban az agráriumból élőknek két** (ÚMVP, majd DIP, ill. ÚMFT, majd ÚSZT) **különböző pályázati rendszerre vonatkozó eljárásrendet, tudást, stb. kellett megismernie és sikeresen alkalmaznia**, ha uniós forrást szerettek volna igénybe venni (megj.: és még ennél is többet, ha ETE, norvég, svájci, vagy hazai támogatásra is igényt szerettek volna benyújtani), **ami azért is különösen problémás, mert ezen térségek többsége éppen a leginkább leszakadással veszélyeztetettebb csoportba sorolható** (megj.: a Századvég Csoport által a témában elvégzett reprezentatív közvélemény kutatási elemzési eredmények egyértelműen igazolják,

hogyan a kisebb településen élők, és az alacsonyabb iskolai végzettségűek nehezebbnek érzik a fejlesztési forrásokhoz való hozzáférést, mint az egyéb válaszadók);

2. szintén **igazságtalanul megkülönböztetve érezték magukat Pest megye lakói**, hiszen az uniós fejlesztési források bizonyos köréből ők már most is vannak zárva, vagy kevesebb támogatásra jogosultak, mint az esetlegesen szomszédos kohéziós települések, de e hozzáférésben 2014-től még inkább korlátozva lesznek. Ez a **fővárosra és annak környékére egyaránt igaz (KMR)**;
3. mivel **nincs valamennyi fejlesztési forrás tekintetében egységes monitoring és információs rendszer, illetve a folyamatokat szabályozó kézikönyv, emiatt a szereplőknek jelentős párhuzamos kapacitásokat építettek ki, ill. kötöttek le a szabályozási, informatikai, végrehajtási és azon egyeztetési folyamatokra, amelyek többsége – az NFK felállásáig – ráadásul lassú, bürokratikus közigazgatási egyeztetési folyamatban zajlott**;
4. mivel a támogatás-kezelő intézmények egymástól kvázi elszigetelve kerültek kialakításra, **az esetleges jó gyakorlatok megosztására egymás között minimális esély van**, ugyanúgy, ahogy **nem vált lehetővé a hatékony és eredményes, a teljes kínálat átfogó ismeretére épülő előzetes projektgenerálás sem**.

A fentiekből levonható legfontosabb következtetések a következők:

1. **Csak akkor lehet kistépülésen, vagy az agráriumból élőknek – , de a lakosság további részének ugyancsak – biztosítani, hogy fejlesztési ötleteik megvalósításához támogatást vehessenek igénybe**, ha **egy ablakos rendszerben gondolkodva, a lehető legegyszerűbben megfogalmazott, egységes pályázati keretrendszerre vonatkozó eljárásrendet, tudást, stb. kell alkalmazniuk**, továbbá annak sikeres alkalmazásában mentorálási segítséget is biztosítanak a részükre;
2. **A Központi Régió csak akkor lehet képes a kohéziós területekhez hasonló, valamennyi főbb témában tükörtámogatást kapni, ha a fejlesztési források teljes körének tervezése és programozása, majd végrehajtása integrált modellben valósul meg**, amely biztosítja, hogy a most hazai forrással kohéziós területeken finanszírozott fejlesztések támogatási részét a jövőben uniós agrár, kohéziós és strukturális források adják, a hazai fejlesztési forrásokat pedig összpontosítsuk és csoportosítsuk át a KMR terület számára;
3. **A gyors és hatékony fejlesztési forrás kihelyezés, a tudások megosztása, és a sikeres abszorpciót megalapozó projektfejlesztés csak egységes monitoring és irányítási, illetve annak alapját képező információs rendszerrel támogatott módon valósítható meg**.

3.2 A DIP és az ÚSZT eljárásrendjét és működését összehasonlító átfogó elemzés főbb következtései

A DIP és az ÚSZT allokációját leíró folyamatokat összehasonlító módon elemezte az AAM által vezetett szakértői munkacsoport is, melynek munkája 2012 tavaszán zárult, és amelynek legfontosabb következtetése az volt, hogy: a DIP és ÚSZT, illetve a későbbiekben az uniós agrár, és egyéb uniós fejlesztési források allokációjának harmonizációja és közös egyszerűsítése szükséges a következő főbb, javasolt dimenziók mentén:

1. az agrár-uniós (EMVA) pályázatokhoz is szükséges lenne:
 - a. egy **informatív**, és az ÚSZT-éhez hasonló (azzal lehetőség szerint egységes) **kommunikációs portál**;
 - b. egy **nem jogi megjelentetési folyamat**, hanem szerkezetében az ÚSZT útmutató és kiírás-rendszeréhez hasonló **felhívás csomag**;
2. Mindkét uniós (EMVA, KA, ERFA) forrástömeg esetén szükséges:
 - a. egy jelentősen **egyszerűsített, egységes ügykezelési és pályázat-adminisztrációs modell** (benne pl.: e-benyújtás, mentorálás, stb.);
 - b. az egyablakos modell alapját képező **közös és egységes eljárási és működési** (benne: IT) **modell**, melynek pilot elemeit 2013. jan. 1-től, teljes rendszerét pedig a 2014-2020-as időszakra lehetne bevezetni.

3.3 A jelenlegi hazai szabályozási környezet

Az intézményrendszer egyes szereplői közötti kommunikáció lassú, túlformalizált és egyes dimenziókban hatékonytalan működésének felszámolására az idei nyár végére felállításra került a **Nemzeti Fejlesztési Kormánybizottság** (140/2012 (VII.2) Kormányrendelet), (a továbbiakban NFK, vagy Kormánybizottság) **jelentős gyorsító tényezővé vált** a rendszerben, és érdemi lépéseket tett mind a 2007-2013-mas forrásköltés gyorsítása (lásd pl.: önerő alap létrehozása, stb.), mind a 2014-2020-as tervezés és programozás elindítására.

A **2014-2020-as végrehajtási időszakra való előkészítés legjelentősebb szabályozási döntése a 1449/2012 (X.16.) Korm. határozat volt**, amely a 2014-2020-as uniós pénzügyi időszak előkészítési feladataihoz kapcsolódóan rendezte az egyes, főbb szerepek és az intézmények közötti munkamegosztás kérdését, ill. ehhez kapcsolódóan a Széchenyi Programiroda helyzetét is.

A kormányhatározatban megjelennek a következő költségvetési időszak operatív programjai indikatív módon, és a kapcsolódó határozati pont meghatározza, hogy jelentést kell készíteni az elindításukhoz szükséges előzetes feltételek teljesülésének helyzetéről, a tervezés,

programozás tekintetében pedig az a fejlesztési minisztert jelöli ki, hogy az érintett miniszterek bevonásával készítse el a következő programozási időszakban megvalósítandó nagyprojektek listáját, a nemzetgazdasági minisztert pedig, hogy készítse elő és vigye a Kormány elé a Partnerségi megállapodást.

A **döntés** ugyanakkor **nem rendelkezik az agrár-uniós és a hazai fejlesztési források tervezésének és programozásának e rendszerhez való illesztéséről és annak formájáról, módjáról.**

A 2014-2020-as végrehajtási időszak **agrárforrásainak tervezése egy, a vidékfejlesztési miniszteri 11/B/2012. (V. 2.) utasítása alapján** (a vidékfejlesztési miniszter utasítása a 2014-2020 közötti időszakra vonatkozó európai uniós társfinanszírozású vidékfejlesztési program és halászati operatív program előkészítéséről, megalkotásáról és az ahhoz kapcsolódó irányítási rendről) **zajlik.**

A **két tervezési és programozási folyamat integrációjának igénye szakmai szinten mindkét fél részéről megfogalmazódott;** s ez informálisan több csatornán keresztül is eljutott a 2014-től az új intézményrendszer koordinációs funkcióját ellátó, most az NFK háttér titkárságát adó ME-be is.

3.4 EU-s szabályozási determinációk és következményeik

Az előzetesen megismert **Európai Bizottsági elvárások alapján**, melyben a **vidékfejlesztési támogatások elosztása uniós** szabályozási szinten is **visszakerül a strukturális alapok végrehajtása alá, megállapítható**, hogy az EU számára nem releváns az intézményrendszer pontos felépítése, csupán az a fontos számára, hogy:

1. 2014-től újra **komplex fejlesztési tartalmak** kerülhessenek támogatásra az uniós alapokból; emiatt **szükséges** az egyes soft (pl.: oktatás-képzés, stb.) és hard (pl.: építés, kivitelezés, eszköz beszerzés, stb.) tartalmak megvalósítását, ill. **az uniós, az uniós agrár, és hazai források felhasználását együttesen támogató komplementer eszközök alkalmazása;**
2. a leginkább megfelelő intézményrendszeri modell számára kiemelten **fontos lesz a megfelelő irányítás és a folyamatos hatékony teljesítménymérés** lehetősége biztosítása; ehhez a Bizottság által is **javasolt egy erősen központosított, programokon átívelő, a legfelsőbb szintű központi irányítási és monitoring funkció** – a kapcsolt, ezt kiszolgáló informatikával támogatott módon.

Komplex fejlesztési eszközök:

A vidékfejlesztési források **hazai LEADER rendszerben** közvetített részének hatását számos értékelés bemutatta. Ezek mindegyike rámutatott arra, hogy **a helyi döntéshozatallal kiosztott források szétaprózott módon, minimális generált hatással** (megj.: az összes forrás közel harmada falunapok, vagy köztéri elemek finanszírozására fordítódott hazánkban) hasznosultak. Ahhoz, hogy a vidék ne szakadjon le még jobban a pólusoktól, fontos lenne a fókuszált, fenntartható és nagyobb volumenű fejlesztési forrás bevonás ezen a célterületen.

Ezen célt szolgálhatják az **EU új integrált területfejlesztési (ITI) eszközei, amiben az EMVA források kapcsolt egyéb uniós és hazai fejlesztési forrásokkal társíthatók**, és fenntartható fejlesztési célokra fordíthatók (lásd pl.: a CLLD esetén javasolt fejlesztési célok: energia és erőforrás hatékonyság; klímaváltozáshoz való alkalmazkodás; demográfiai változások / aktív, egészséges öregkor; szociális vállalkozások; nemzetközi és határmenti együttműködések). A döntési körök ugyan részben kibővülnek és a helyi szint mellett a központi kontroll is beléphet, de a helyi közösségek által befolyásolt forrástömeg mérete jelentősen megnő, és a stratégiailag alátámasztott elköltéshez szükséges helyi tudástőke esetleges hiánya is központilag kompenzálhatóvá válik (tudás-transzfer/mentorálás). Ezzel a modellel (amely a központi felügyeletet is fenntartja) akár feloldható is lenne a helyi (megyei) fejlesztési tanácsok általi igény és a szakmai felkészültségük alacsony szintje miatti kiemelt kockázat kettőssége a 2014-2020-as időszak fejlesztési források elosztása tekintetében.

Integrált monitoring és menedzsment koordináció:

A központosított, programokon átívelő, a legfelsőbb szintű központi irányítási és monitoring funkciót egy **integrált koordinációs központ** és az annak működését **támogató IT rendszer** biztosíthatja.

Mivel a jelenlegi (2007-2013) rendszerben a források elkülönülten kezeltek, saját irányítási központ és informatikai támogatás jött létre. Ha **a tervezés, programozás, majd az irányítási funkciók integrálása** tekintetében a vonatkozó NFK, vagy Korm. döntés megszületik, meg kell hozni a döntést az **IT rendszerek integrációja** kapcsán is. Ennek kapcsán felmerülhet a kérdés, hogy a jelenlegi rendszerek összeolvasztása (ha igen hogyan?), vagy új rendszer fejlesztése a célszerűbb. A kérdés megválaszolásához részletesebb, külön elemzés is szükséges, de előzetesen néhány fő dimenzió mentén bemutatjuk a kapcsolódó szakmai érveinket:

a.) eddigi fejlesztési beruházások

Mivel az EU eddig már 3 rendszer-fejlesztést finanszírozott meg, (lásd: EMIR (VOP), IMIR (EMVA), és az e kettőt integráltan kezelni képes FAIR (EKOP)), deklaráltan nem kíván még egye 4. rendszert is finanszírozni. Ennek következménye, hogy vagy ezen rendszerekből

választunk, vagy hazai költségvetésből tudunk csak több Mrd-os beruházással ilyet felépíttetni.

b.) ütemezés

Mivel a 2007-13-as időszakot 2014-2015-ben kell lezárni, az EMIR-nek és az IMIR-nek is biztosan aktívan működnie kell legalább még ebben a két évbe (megj.: az NSRK-ban minden szerződésre 2020-as fenntartási kötelezettség is elő van írva, ezért az auditok miatt biztosítani kell a nyilvántartás fenntartását még erre az időszakra is, de ez már jelentősen kevesebb pénzzel is üzemeltethető, így igazából a 2015-ig tartó időszak a releváns), mert a kifizetések ezeken keresztül mennek, aminek kiváltása jelentős leállási és abszorpciók kockázatát hordozna. Azaz, ha és amennyiben az a döntés születne, akkor a mostaniak kifuttatása mellett, csak azokkal párhuzamosan lehet majd kijelölni egy új rendszert, amit 2014-től elindítunk, de pénzügyi és tudás transzfer szempontból a célszerű a jelen rendszerekre való építkezés.

c.) teljesség

Az EMIR a teljes allokációs ciklust felöleli, a pénzügyi tervezés és keretfigyelés, kitöltő programok és pályázati megjelentetés, befogadás, értékelés, döntés, szerződés, szabálytalanság, finanszírozás, EU elszámolás, követeléskezelés, pályázók értesítése, intézményrendszer menedzsment (késések, hátralékok személyre szabott értesítése) tekintetében. A pályázók ezen keresztül számolhatnak el, ezen keresztül nyújtható nyilvános tájékoztató, s képes e-aláírást kezelni és hitelesíteni.

Az IMIR messze nem tud mindent; alapvetően szerződés-menedzsmentre alakították ki és utána lett pályázattalási része is; emiatt funkcionálisan az EMIR-nél jóval szűkebb.

Az IMIR-ben egy projektet egyszerre csak egy ügyintéző végezhet, változásmenedzsmentje méretkorlátos, míg az EMIR-ben ezek a korlátosságok nincsenek meg.

d.) EU elfogadottság és HR kapacitás

Az EMIR évek óta Bizottsági mintarendszernek tekinthető. Idén a 2. helyen végzett a 27 tagország hasonló rendszereinek versenyében, ami a hazánkkal kapcsolatos EU-s hozzáállás mellett még inkább kiemelkedő eredmény. A Bizottság külön is kiemeli, hogy ez nem egy monitoring, hanem egy menedzsment rendszer, az mára már ez vezérli a folyamatokra (lásd: mint egy hitelintézet hasonló rendszere), és, hogy már most is megfelel az EU 2014-20-ra jogszabályban előírni tervezett normáinak és annak a Bizottság által elvárt adatszolgáltatási megfelelésnek, amit sem az IMIR, sem a FAIR jelenleg nem tud.

Szintén fontos, hogy az EMIR használatára jelenleg több ezer szakértő van kiképezve (lisd.: minden KSZ munkatárs, stb), akiket évente újra vizsgáztatnak, és akiket egy új, nem EMIR-re épülő rendszerre újra kell képezni, ami megint csak lassulási és forrás-vesztési kockázat.

Az azt használni tudók száma az IMIR tekintetében – persze a forrás nagyság és a funkcionális különbség miatt is – ehhez képest marginális.

e.) komplex ügykezelési fejlettség

Ha a kérdés az, hogy a FAIR projekt keretében az EMIR, vagy az IMIR bázisán integráljuk be a másik rendszert, akkor fontos látnunk, hogy az EMIR eljárástípusok tekintetében ma jóval szélesebb kört fog át, mint az IMIR, hiszen 3 alapot kezel (KA, ERFA, ESZA, és futtat nagy projekteket (tk.: 4 metró, vagy több száz milliárdos vasút projektek), JEREMIE alapokat, hitelkonstrukciókat, kockázati tőke konstrukciókat, garancia konstrukciókat, (pl.: GOP) tömegpályázatokat, azaz kvázi normatív automata projekteket, komplex fejlesztéseket (ROP, város-rehabilitáció)), míg az IMIR csak normatív és tömegpályázatot tud kezelni.

Azaz a 2014-20-as időszakban (az EU Bizottság megállapításaival és javasolatait összhangban) **eszközrendszerét tekintve az EMIR alkalmas már jelen állapotában is a megfelelésre**, az **IMIR nem** az és reális áron nem is tehető rá képessé, míg **a FAIR szintén alkalmas lehet, ha időben elkészül, az EMIR-re épül és ezáltal mindent tud majd, amint az EMIR**. (Tehát, ha szükséges egy kvázi új rendszer is 2014-re, az reálisan egy EMIR-re épülő FAIR lehet, és az EMIR-be (FAIR-be) integrált IMIR-t is tartalmaznia kell, ill. esetleg a hazai fejlesztési források nyomon követési lehetőségét (OTR) is. A FAIR előnye az EMIR-rel szemben, hogy az államé lesz, de mivel új, zöldmezős fejlesztés, az időbeni bevezethetősége és használata jelentős kockázatokat hordozhat; ezért is fontos, hogy az EMIR-re épüljön).

4. Szükséges lépések, intézkedések – indikatív ütemezéssel

A 2007-2013-mas hazai allokációs folyamatokat, azok tapasztalatait, a jelenlegi szabályozási környezetet és a 2014-2020-as időszakra vonatkozó uniós ajánlásokat is figyelembe véve megállapítható, hogy:

1. az agrár-uniós fejlesztési források hazai tervezésének, programozásának és végrehajtásának az egyéb fejlesztési forrásokkal integrált és egységes modellben kellene megvalósulnia;
2. mivel a két nagy uniós tervezési és programozási keret (EMVA, ill. KA + ERFA) tervezése és programozása érdemben csak jelenleg kezdődik meg, ugyanakkor az egyes folyamatokban gyors felfutás várható, fontos lenne az integrált tervezés és program alkotás tekintetében mielőbb NFK, vagy Kormánydöntést hozni (lehetőség szerint még 2012 decemberében);
3. ahhoz, hogy a két nagy uniós (és esetlegesen a hazai) fejlesztési keretek 2014 januárjától már egy egyszerűsített, ablakos rendszerben váljanak hozzáférhetővé, már 2013-ban szükséges a két rendszer integrációját is megvalósító intézmény-fejlesztési folyamat ütemezett lefolytatása, melyben az eljárásrendek, az informatika, és az egyes folyamatok integrációja is meg kell, hogy valósuljon. Ennek erőforrásai az informatika tekintetében a FAIR és az OTR EKOP, egyéb dimenziókban pedig egy új, a 2014-2020-as új intézményi modell felállítását támogató ÁROP kiemelt projekt keretéből biztosíthatók.

Fentiek alapján a szükségesnek ítélt vezetői döntések és lépések a következők:

	Feladat	Indikatív határidő	Felelős
1.	NFK döntés arról, hogy a hazai fejlesztési és az agrár-uniós fejlesztési források tervezésének, programozásának és végrehajtásának az egyéb fejlesztési forrásokkal integrált és egységes modellben kell megvalósulnia; ehhez is kapcsolódóan elrendeli az integrációs folyamat 2013-mas megvalósítását és rendelkezik arról, hogy annak forrásait EKOP és ÁROP keretből kell	2012. 12. 15.	NFK

	Feladat	Indikatív határidő	Felelős
	biztosítani.		
2.	A hazai, agrár-uniós és egyéb uniós fejlesztési források elosztásának integrációja – közte a 2014. januárjától elindítandó egyszerűsített és egyablakos modell részleteinek kidolgozása és pilot jelleggel való tesztelése.	2013. január 1 -2014. január 1.	VM, NFM, NGM
3.	A 2014-2020-as intézményrendszer folyamatos és ütemezett felállítása és elindítása – a kapcsolódó ÁROP projekttel támogatott módon.	2014. 01. 02-től.	NFK, ill. az érintett intézmények